

מתיב רב ששת: הרי שניינו במשנתנו⁽¹⁵⁾ "מהיכן הוא חזר? — מתחלה הברכה שטעה, זה", והיינו אפלו בברכות האמציאות, תיובתא דרב הונא שאמר צריך לחזור ל"חונן הדעת".⁽¹⁶⁾

אמר לך רב הונא: אמצעיות בלבד הדא ברכתא נינחו, ומה שניינו שחזרו מתחלה הברכה שטעה זה" ביאורו שחזר ל"חונן הדעת" שהיא תחילת האמציאות.

אמר רב יהודה: לעולם אל ישאל אדם צרכיו הפרטיים, לא בשלוש ראשונות, ולא בשלש אחרונות, אלא באמציאות⁽¹⁷⁾, כיוון דאמר רבי חנינא: בברכות ראשונות דומה לעבד שמנדר שבך לפני רבו, ובאמציאות דומה לעבד שמנדק פרם מרבו, ואז מבקש צרכיו

חוור לראש התפללה,⁽¹⁸⁾ כי שלשתן עוסקות בשבח הקב"ה, ונחשות כברכה אחת.

ואם טעה באחת מהברכות האמציאות חזר ל"אתה חונן" שהיא תחילת האמציאות, וכלן כברכה אחת של בקשת צרכיו.

ואם טעה באחת משלשת הברכות האחרונות חזר לעובדה", כי שלשתן עוסקות בהודאה לה', ונחשות כברכה אחת.

ורב אשי אמר: ברכות האמציאות אין להן סדר, ולפיכך אם טעה ודילג ברכה אחת, אומרה במקום שנזכר,⁽¹⁹⁾ ואינו חוזר לדאש התפללה.

מאותה ברכה שטעה בה ואילך בלבד.

15. רשי"י [דר' הדא] והרשב"א נקטו שהגמר מקשה ממשנתנו, וכן משמע מהר"ף שגורס "מהיכן הוא מתחיל", אך הצל"ח כתוב שניינו הלשון "מהיכן הוא חזר" מוכיח שהקושיא מברייתא.

16. בקרben נתגאל כתוב שמצא גירסתו שונה "תיובתא דרב אשי, לימה תהוי תיובתא דרב הונא וכו'", ועליה נסוב פירוש רשי"י [דר' הדא מתחלת] שמשמע מהברייתא שמתחליל מהברכה שדלה הגראון, ואומר מכאן ואילך, ונמצא שיש להן סדר, וראה צל"ח.

17. Tos' [דר' הא] כתבו כי אף שגם בהם יש בקשנות, כגון "זכרונו" בראשונות, ו"וותחונה עינינו" ו"שים שלום" באחרונות, אין אלו בקשנות פרטיות אלא לצורך הציבור, וביאר הרא"ש שלכן אומרים בברכות שכח והודאה, כי

13. במ"ב [��כו יא] ביאר כי כיוון שנחשות ברכה אחת, אין לחלק ברכה לשני אנשים. ובבה"ל [דר' הא ואט] כתוב שאם העומד תחתיו שמע תפלה הש"ץ וכוון לצאת, אינו חוזר לראש, אלא לברכה שפסק.

14. כך פירש רשי"י, ובבעל המאור הקשה שהרי לעיל מצינו ששמעון הפקولي הסדייר י"ח ברכות לפני רבנן גמליאל על הסדר ביבנה. וביאר שישדר את ג' ראשונות בתחילת וג' אחרונות בסוף, ושיהיו האמציאות ביןיהם, אבל באמציאות עצמן אין סדר.

ותוט' [דר' הא אמציאות] הקשו ממה שאמרו במגילה [יז א] המתפלל למפרע לא יצא, ובמלאה הרועים ישב שהכוונה רק על ג' ברכות ראשונות ואחרונות, כי רק משום שהן כ"ברכה אחת", שייך בהם "למפרע". ורעת הרי"ף ותוט' שאף לרב אשי ממשיך מאותה ברכה ואילך לפי הסדר, רק שאין כל האמציאות כברכה אחת, ולכן אינו חוזר לחונן הדעת, אלא